

Enögd slaguggla

En morgon då Andreas och Mirjam Källberg var ute och gick med sin hund på deras gård i Harbo kom plötsligt en stor fågel utflygande från skogen. Fågeln flög lågt över marken och landade kort på en åker, för att sedan flyga upp i ett lågt träd. Andreas och Mirjam gick närmare fågeln, som visade sig vara en slaguggla. Så här berättar Andreas: "När vi närmade oss den satt den kvar och bara tittade på oss. Det var då vi såg att den hade endast ett öga. Vi kunde fotografera den utan bekymmer från nära håll.

Den verkade vara så utmattad att vi kunde stå bredvid den utan att den brydde sig. Den var inte intresserad av en matbit heller.

Vi beskådade den i ungefär en timme, när vi lämnat den ifred ett tag så försvann den. Frågan är om den kan jaga med ett öga? Var skadan gammal och hur uppkom den? Hur gammal var ugglan? Det är kanske frågor vi aldrig får svar på, men minnena av denna mystiska slaguggla har vi med oss!"

Foto Mirjam Källberg

–Det vore fel om jag sade att jag känner igen dig, sade han; därtill är du alltför svårt medfaren, och det är lång tid sedan jag såg dig sist. Men du ska nu rida med mig hem, och där finns en som genast känner igen dig, om du är den du säger...

...När hon fick se honom, sprang hon emot honom under jämmer och hade svårt för att släppa honom; och hon började genast skälla på Orm för att han i början tvekat om detta vore Are. Sedan hon sansat sig, sade hon att hon skulle göra en vackrare bindel åt honom att ha över ögonen; och när hon fick veta att han var hungrig, blev hon bättre till mods och gick att med egna händer laga till en av de rätter som hon mindes att han tyckt bäst om. (ur *Röde Orm: Hemma och i österled*, Frans G. Bengtsson, 1945.)

”En jagande slaguggla är anpassningsbar och kan växla från ett byte till ett annat mycket lättare än en lappuggla. Det gör att den kan stanna kvar i sitt revir hela året, precis som en kattuggla. Den kan överleva under de år då det är ont om sorkar eller svårt att fånga dem på grund av djup snö genom att gå över till att fånga fåglar eller ekorrar. Förutom sorkar och ekorrar tar den små däggdjur som råttor, kaniner och harar, och dessutom grodor, insekter och fåglar upp till en trasts storlek. Ibland överträffar slagugglan sig själv genom att ta ett så stort byte som en orre.” (översatt från *Owls of the World*, Hume & Boyer, 1991.)

Denna enögda slaguggla var orädd (och medtagen) men vägrade äta det som bjöds. Det var kanske tur att den inte var på dåligt humör, för klorna hos en slaguggla är nog det värsta man kan råka ut för, sen må den vara enögd och halvblind.

